

Renaultář

Časopis Renault Car Clubu

... o vozech Renault a lidech kolem nich.

Úvodní slovo

Vážení přátelé,

Vánoce a oslavy Nového roku jsou nenávratně za námi. Doufám, že všichni jste vykročili do nového roku 2016 tou pověstnou pravou nohou a přinese to jen vše dobré.

Kromě řady akcí pořádané nebo spolupořádané Renault Car Clubem nás čekají i první volby do vedení klubu, které jsou plánované na květen. Veškeré informace se dozvíte v dostatečném předstihu jak na fóru tak poštou.

Při dlouhých zimních večerech si můžete připomenou některé akce z konce loňské sezóny prostřednictvím vyprávění účastníků. Tak přeji příjemné chvíle s Renaultářem.

Ještě bych chtěl připomenou těm, co mají svá vozidla otestovaná, že je nutné do 31.5.2016 testace prodloužit.

Tadeáš Narovec

Obsah

<u>Dixieland v Křižanech.....</u>	<u>3</u>
<u>Pozvání z Hostivice.....</u>	<u>5</u>
<u>Selské baroko 2015.....</u>	<u>6</u>
<u>Klubové aktuality.....</u>	<u>13</u>

BEZPEČNOST NA PRVNÍM MÍSTĚ A HLAVNĚ V ZIMĚ !!!

Dixieland v Křížanech

Dne 1. srpna roku 2015 konal se v Křížanech pod Ještědem další z mnoha ročníků Festivalu Dixielandu. Asi většina z nás by této informaci nevěnovala větší pozornost kdyby....kdyby jedním z nových členů našeho klubu nebyl pan Markvart z Hejnic. On totiž byl tím, kdo vyzval klub k účasti na této akci. Tedy k výstavě našich klubových vozidel.

Osoba pana Markvarta má (krom jeho nového členství) v klubu ještě jeden otisk. Většině členů skrytý. A tak si dovolím tento otisk trochu poodhalit.

Honza Mišurec... (teď to vypadá, že jsem se zbláznil a vyhrkávám ze sebe jména našich členů...uklidním vás, nikoli). Většina z nás Honzu zná a přesto neví, jak moc souvisí jeho osoba právě s panem Markvartem. Tedy hlavně jeho krásná černá „osmička“. A tady bych použil okřídlené rčení o tom, že „svět je malý“. Záhy pochopíte proč.

Dovolím si ten autorský luxus pootočit tento příběh do poněkud osobní roviny.

Když se Honza Mišurec dozvěděl, že novým členem našeho klubu je pan Markvart, nedalo mu to a nasadil všechny dostupné páky k tomu, aby přišel na kloub jedné záhadě – jedním z bývalých majitelů jeho „osmičky“ byl totiž Jan Markvart...je to on, nebo není? Toť téměř „hamletovská“ otázka.

Z dostupných zdrojů nakonec vyšlo najevo, že s největší pravděpodobností náš nový člen je opravdu tím, kdo kdysi vlastnil Honzovu R8. Nikdy se neviděli, neboť mezitím vlastnil Honzovu „Erosmičku“ ještě někdo jiný.

V překrytém čase se sám pan Markvart na našem diskusním fóru „přiznal“, že byl majitelem Honzovy „osmičky“...

A tak v duchu rčení, že „svět je opravdu malý“, schylovalo se nezadržitelně k jejich osobnímu setkání. Tedy k prvnímu setkání Honzy Mišurce s Honzou Markvartem a po letech k opětovnému setkání Honzy Markvarta s „osmičkou“...

Ještě teď jsem sám při vzpomínkách na toto setkání poněkud „naměkko“...Možná pochopíte...

...teď trochu obecněji.

Sešli jsme se ten den v Dětrichově a prohlédli si tamní sbírku atypických vozů Škoda...zajímavá podívaná.

Poté jsme pojedli v restauraci, která nám byla doporučena jedním z pravidelných účastníků klubových akcí Tomášem (Mustang88) a vydali se na krásnou, téměř spanilou jízdu přes Ještěd do Křížan. Když jsme přijeli, Festival Dixielandu byl již v plném proudu.

Byli jsme navedeni na plochu za hasičárnu, kam máme zaparkovat své renaulty...

V tu chvíli jsem byl svědkem něčeho, co může pochopit jen někdo...

Při příjezdu na „plac“ se k „osmičce“ Honzy Mišurce doslova přiřítíl pán, který políbil jeho „osmičku“ (na přesné místo na karoserii si z toho překvapení už nepamatuji). V tu chvíli jsme ani my s Blankou, ani Honza Mišurec s Helenou nepochybovali o tom, kdo je ten pán. Všichni jsme měli jasno...Jan Markvart, bývalý majitel Honzovy „osmičky“. Což se záhy potvrdilo. Nejenže nám

předvedl svoji krásnou R25, se kterou vstoupil do našeho klubu, ale hlavně nám osvětlil chybějící střípky příběhu jeho bývalého milovaného auta, které byl nucen prodat kvůli chybějícím financím na dostavbu domu, což sám ohodnotil jako „největší chybu ve svém životě“ (tedy ten prodej, ne ten dům ☺) Honza Mišurec ho na oplátku ubezpečil, že „osmička“ se u něj má úžasně, že ji pořídil garáž, vyjmenoval co pro ní (a na ní) všechno udělal a závěrem přidal informaci, že ji nikdy neprodá...

...ted' zase trochu obecně.

To odpoledne jsme strávili moc hezky, za klub se sešlo celkem 7 posádek a dvě posádky hostující, poslechli jsme hezkou muziku, nakoupili úžasné regionální produkty, prohlédli si výstavu betlémů, podebatovali s lidmi prohlížejíci naše auta, prostě reprezentovali klub, jak se sluší a patří...

...ale pro mě osobně ten den měl úplně jiný rozměr, snad to čtenáři pochopí. Rozměr lidský a snad i trochu nadlidský.

Po ukončení naší účasti na festivalu nás pan Markvart dovedl zpět do Hejnic, kde jsme byli s Mišurcovými ubytováni. Po příjezdu jsme ještě chvíli všichni povídali, pak nastal čas loučení. Na pozadí toho všeho asi nejtěžší chvíle toho dne...

Dovolím si ještě niternější vzkaz (snad mi to, čtenáři Renaultáře, odpustíte): „Nechci Vás, pane Markvarte nikterak trápit, ale zážitky toho dne a jejich sled na mě opravdu zapůsobil natolik, že jinak nemohu...omlouvám se..."

Všichni jsme se rozloučili, pan Markvart jdoucí podél Honzovy „osmičky“ pohladil ji po střeše a potichu řekl: „Tak se měj dobře, snad Tě ještě někdy uvidím..."

Téměř se slzami v očích nasedl do R25 a odjel...a mě samotnému se na tváři objevilo cosi, co jsem tam naposled ucítil kdysi jako malý chlapec, který dostal výprask od tatínka...

A tak mě napadá jen jedna myšlenka. Sám nevím, jak bych na takovou situaci reagoval. Upřímně doufám, že jí nikdy nezažiju...

Tohle se opravdu vymyslet nedá...to se musí zažít...i když upřímně řečeno, nemusím mít všechno...

A pak že auto není člen rodiny...

Jirka Klika

Pozvání z Hostivice

Jednoho srpnového dne mi volá Pavel a sděluje zajímavou zprávu: místostarostka Hostivice projevila zájem o naše auta a žádá nás o vystavení našich veteránů v rámci Pivních slavností v Hostivici.

Dáváme tedy všem vědět o co byl náš klub požádán a výsledkem je celkem 6 klubových a jedna hostující posádka.

Den to byl slunný a hezký, kromě výstavy jsme absolvovali spanilou jízdu Hostivicí za asistence Policie ČR a také otevření zbrusu nového sportovního areálu v Hostivici.

Město se o nás příkladně postaralo i malým občerstvením pro vystavující.

Zbytek odpoledne jsme strávili na náměstí, kde jsme měli možnost ochutnat a nakoupit pivní speciály a jiné produkty.

Počasí nám vyloženě přálo a tak jsme do odpoledních hodin trávili krásné sobotní odpoledne v Hostivici ochutnáváním všeho možného a samozřejmě debatováním o všem možném, hlavně se týkajícím klubu a našich aut.

Tak třeba zase příště v Hostivici na shledanou.

Jirka Klika

Selské baroko 2015

Dnes již loňské selské baroko (v pořadí již čtvrté) se konalo v sobotu 5. září a pořádajícím městem bylo, již jako v loňském roce, Veselí nad Lužnicí. Soutěže se za Renault Car Club zúčastnily pouze dvě posádky – Jirka Klika s Blankou a já s Helenou. Myslím, že mohu i za manžele Klikovi prohlásit, že nám Selské baroko učarovalo, a to nejen perfektně zvládnutou pořadatelskou činností, přátelským kolektivem, zajímavými soutěžemi, ale především překrásnou jihočeskou krajinou a celkovou atmosférou, která vládne v obcích na trase soutěže.

Z domova jsme vyrazili v 7:00 hod a zamířili směr Tábor, Soběslav a Veselí nad Lužnicí. Jelikož značná část cesty vedla po dálnici, cesta pěkně ubíhala, naše R8 šlapala jako hodiny (jak také jinak) a zhruba v 8:25 jsme vyjžděli do Veselí nad Lužnicí. Hned po příjezdu jsme se zaregistrovali a šli si prohlédnout auta účastníků, kteří přijeli před námi. Po chvíli dorazili rovněž Klikovi. Po zaregistrování jsme pak společně studovali itinerář a ostatní materiály, které jsme obdrželi. Kolem 10:00 hod. jsme se přesunuli na terasu restaurace, kde jsme posvačili.

V průběhu dopoledne probíhala soutěž elegance a kolem poledního byl zahájen start orientační soutěže. Jako každý rok, tak i letos, byla soutěž zpestřena úkoly, které bylo nutné plnit na jednotlivých průjezdních kontrolách.

Jako první úkol bylo třeba uhodnout kolik článků má předložený řetěz. Tipnul jsem 60 a ejhle, do výkazu mně pořadatel zapsal 0 trestných bodů. Jen tak dál.

Druhým úkolem bylo určit, která značka auta a s jakým modelem slaví letos 50 let. Náповědou bylo, že uvedené auto stojí zde na náměstí. Rozhlížel jsem se dlouho po náměstí, kde jsem zahlédl pouze Ford Transit, jako auto, které by připadalo do úvahy. Odpověděl jsem tedy Ford Transit. A bylo to rovněž správně.

Třetím úkolem bylo nahodit plastové kroužky na vystrčené kolíky. Zde se mi tedy nedařilo. Kroužky byly lehké, plastové a létaly, kam se jim zachtělo. No prostě bez dlouhých řečí – zde jsem obdržel 10 trestných bodů. Zajímavé je, že Jirka, který v tomto úkole byl úspěšnější než já – podařilo se mu alespoň jednou se trefit, obdržel rovněž 10 trestných bodů. Bylo totiž nutné se trefit alespoň dvakrát.

Ve čtvrtém úkolu bylo třeba určit značku a rok výroby vystaveného historického traktoru. Zde jsme sice koumali spolu s Jirkou, ale stejně jsme nic nevymysleli. Značku jsme si tipli (samozřejmě, že chybně), rok výroby se nám jakž takž podařilo určit. Každopádně opět 10 trestných bodů.

Pátý úkol představoval opsat nápis na budově školy. Tak zde jsme neměli žádný problém a žádné trestné body jsme neobdrželi, stejně jako v šestém úkolu, kdy jsme měli odpovědět, kolikáté výročí slavil v loňském roce Autoklub České republiky.

Sedmým úkolem bylo najet autem přesně pravou nebo levou stranou 150 cm od postavených tyčí. Rozdíl v centimetrech představoval bodové ohodnocení. Zde jsem obdržel 6 trestných bodů. Dle mého názoru, docela slušný výsledek.

Osmý úkol byl pro mnohé velmi tvrdým oříškem. Byl by asi i pro mne, ale tohoto úkolu se nádherně zhostila Helena. Úkolem bylo určit 6 vzorků osiva. Zájem o přírodu se v tomto úkolu Heleně zúročil a tak naprosto bez zaváhání určila všech 6 vzorků. Takže opět 0 trestných bodů.

V posledním úkolu jsme měli určit, kolikrát jsme přejeli z okresu do okresu. Tipnul jsem si, že 5x – a bylo to za 0 trestných bodů.

Pak už jsme jeli do cíle v autokempu Karvánky, kde jsme se občerstvili, prohlíželi si auta ostatních soutěžících a čekali na losování tomboly a vyhlášení výsledků.

Očekávali jsme, že naše umístění bude, stejně jako v loňském roce, někde uprostřed startovního pole. O to větší bylo naše překvapení, když jsme se podívali na vyvěšené výsledky. Já s Helenou jsme se umístili na 2. místě v kategorii A2 (automobily od roku 1946), v celkové klasifikaci to pak bylo 8. místo. Jirka s Blankou se umístili na 4. místě v kategorii A2 a celkově na

15. místě. Výsledek, který jsme opravdu nečekali. O to větší pak byla naše radost. Kvůli nějakým organizačním zádrhelům bylo oficiální vyhlášení výsledků až pozdě večer, kdy už byla skoro tma, ale my jsme si to nemohli nechat ujít.

Domů jsme dorazili už opravdu za tmy, plni dojmů a s pocitem, že to za to stálo. Dosažené výsledky nás zavazují, abychom se příští rok opět zúčastnili. Už se těšíme, i když víme, že uhájit dosažené výsledky bude obtížné.

Spolujezdci, jinak naše manželky, studují jízdní výkaz.

Umýt okno? Ano, ale musí to být s patřičnou pózou.

Chvilka klidu při ranní kávě a čaji.

Jirka se živě zajímal o Peugeot 201 z roku 1929.

Z Renaultů byl letos na soutěži nejstarší tento Monaquatre z roku 1935 - a bez renovace!

Aha, tak takhle to tam má udělané!

Hele, tady se mu loupe chrom. Ale Jirko, vždyť je mu 80 let.

Setkání tří generací Renaultů na trati.

Výměna prasklé žárovky v Honzově R8.

Než Honza vymění žárovku, Blanka se osvěží a můžeme pokračovat dál.

Vnitřek Renaultu Monaquatre. Půvab předválečných aut.

Motor Renaultu Monaquatre. Bez jakéhokoliv příkrášlování. A chodí i po 80 letech.

Tak jsem si zkusil, jaké je to stát na stupních vítězů. Řeknu vám – příjemný pocit.

Honza Mišurec

Klubové aktuality

24.2. 2016 - Členská schůze RCC

Začátek 18 hod. Salonek 5. patro v budově Autoklubu ČR v Opletalově ulici.

Na programu budou změny ve Stanovách RCC (nově Organizační a jednací řád RCC), příprava, organizace a vyhlášení voleb do vedení klubu.

Změny se týkají úprav vedoucích k zefektivnění členských schůzí, úprav s ohledem na aktuální znění Občanského zákoníka atd. Cele znění bude v nejbližších dnech zveřejněno a zasláno všem členům klubu k prostudování a případně připomínkování.

23.4. 2016 - O 106 Jihočeských krajem

Nejdelší orientační závod ČR. Kdo by chtěl vyzkoušet vlastní síly a techniku, podrobnosti nalezne zde:

<http://diskuze.renaultcarclub.cz/viewtopic.php?f=10&t=543>

květen 2016 - Volby RCC – členská schůze

Volby se budou konat v souvislosti s výročí klubu a čtyřletému funkčnímu období vedení klubu.

3 – 5.6.2016 - Sraz Renault Car Clubu 2016

Aktuální informace naleznete i na fóru RCC.

Časopis Renaultář vydává Renault Car Club. 7. číslo, leden 2016.

Renault Car Club

Branická 1569/122

147 00 Praha 4

IČ: 22611541

www.renaultcarclub.cz

info@renaultcarclub.cz

Veškeré texty a fotografie podléhají autorským právům. Bez písemného souhlasu není dovoleno jej jakkoliv šířit dál.